

ת"פ 17794/06/13 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 17794-06-13 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כב' השופט מרדכי פלד, סגן נשיא
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם פלוני- על ידי ב"כ עו"ד אורלי פרייזלר

גזר דין

הנאשם, פלוני, יליד שנת 1973, הודה והורשע, על פי הודאתו, בביצוע עבירה של השארת ילד בלא השגחה, על פי סעיף 361 אמצע, לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

מתוך עובדות כתב אישום המתוקן, שבהן הודה הנאשם, עולה כי בתאריך 4.2.13, בשעה 21:00 או בסמוך לכך, ולאחר שצרך משקה אלכוהולי, ביקש הנאשם להחזיר את שני ילדיו הקטינים לבית אמם. אלא שהנאשם השאיר את שני ילדיו הקטינים, שהיו באותה עת בני ארבע שנים ושנתיים וחצי לערך (להלן: "הקטינים") בקומה הראשונה של בנין, ברח' _____, ב-____ וזאת ללא השגחה. דיירי הבנין הבחינו בקטינים כשהם ממררים בבכי והלכו עימם, עד שהקטינה הובילה אותם לבית אמם, שברח' _____

נמצא, כי במעשיו אלו השאיר הנאשם את הקטינים, שטרם מלאו להם 6 שנים, ללא השגחה ראויה ועשה כן ברשלנות.

המאשימה עותרת לגזור על הנאשם בנסיבות אלו עונש של עד 6 חודשי מאסר מותנים, ואילו הסנגורית, עו"ד אורלי פרייזלר, עותרת להטיל על הנאשם התחייבות כספית בלבד, להימנע מלעבור עבירה.

יש לומר כי על פי לשון סעיף 72 (א) לחוק העונשין, אין ניתן להסתפק בהטלת התחייבות בלבד, באשר התחייבות אך נלווית ונוספת לכל עונש שהוטל, ועל כן יש לדחות את בקשת הסנגורית.

היה ברשלנותו של הנאשם, כפי שפורטה, כדי לחשוף את הקטינים לסיכונים רבים, הכל כשמדובר בהשאתם של ילדים רכים בשנים, ללא כל השגחה, בנסיבות שתוארו לעיל. למרבה המזל, במקרה זה, תושייתם של דיירים בבנין, שאליה הובאו הקטינים, על ידי הנאשם, מנעה נזק לקטינים, כאשר אלו החזירו אותם לבית אמם, בנסיבות שתוארו לעיל. מתברר שהיו אלו הדיירים שהגישו תלונה כנגד הנאשם, במשטרת ישראל.

הערך החברתי המוגן בעבירה מעין זו, נעוץ בחובה לדאוג לשלומם ובריאותם של ילדים קטינים, כשאינן להקל ראש בהתנהגותו הרשלנית של הנאשם, משהותיר את ילדיו בבנין, בפתחה של דירה שאינה דירת גרושתו ועזב את המקום, כאשר, כאמור, דאגתם ותושייתם של דיירים בבנין בו הושארו הקטינים, היא שהביאה את האירוע לסיומו הטוב, מבלי שהקטינים נפגעו.

אשר למתחם הענישה הראוי בעניינו של הנאשם, משמדובר בעבירה על פי סעיף 361 אמצע, לחוק העונשין, ניתן לומר כי הענישה נעה בין אי הרשעה, בצירוף של"צ, לבין מאסר מותנה של עד 6 חודשים.

בהקשר זה ניתן להביא מפסיקת בתי המשפט הרלוונטית לנושא, כדוגמת ת"פ (בית המשפט השלום-כפר סבא) 29932-10-10 מ"י נ. חזן, שם הוטלו 6 חודשי מאסר מותנים על נאשמת שעבדה כסייעת בגן ילדים, כאשר פעוט כבן 3 שנים, אשר היה באחריותה, יצא מן הגן והלך לבית סבתו, המצוי כ- 500 מטר מהגן, תוך שהוא חוצה כביש ראשי. כמו כן, יש לציין את ת"פ (אילת) 1899-08 מ"י נ. טליה חיון, שבו נדון בתיק העיקרי ובתיק שצורף לו, עניינה של נאשמת שניהלה קייטנה, כאשר קטינה כבת 3 שנים וחצי, וקטין בן 3 שנים, שהיו תחת השגחתה, יצאו דרך דלת, שלא היתה נעולה, מחוץ לשטח הקייטנה ונמצאו על ידי עוברי אורח. במקרה זה, החליט בית המשפט להמנע מהרשעת הנאשמת והוטל עליה של"צ.

הסנגורית טענה, בין השאר, כי מערכת היחסים העכורה שבין הנאשם לגרושתו, כפי העולה מדוח סוציאלי שהגישה (1/ס), מצדיקה הקלה עם הנאשם בדינו, ככל שניתן, הכל כאשר מדובר בעבירה שהינה עבירת רשלנות, זאת כאשר הנאשם התרשל ולא פעל כפי המצופה והנדרש ממנו, כשמדובר בילדיו הקטינים.

מנגד, מדגישה ב"כ המאשימה את חומרת התנהגותו של הנאשם, ונטען אפוא כי יש מקום להטלת עונש שיהיה בו מימד של הרתעה כלפי הנאשם.

אשר לנאשם עצמו יש לומר כי לחובתו רשומות מספר הרשעות קודמות, ובתוך אלו, הרשעה בעבירות של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, איומים, היזק לרכוש בזדון, לרבות החזקת סמים מסוכנים. בגין עבירות אלו הוטלו עליו עונשים מותנים וקנסות.

הנאשם הביע חרטה על התנהגותו וציין כי היחסים בינו לבין גרושתו הינם תקינים כעת וכי הוא עומד בתשלום המזונות עבור הקטינים.

כאמור, הנאשם יצר בהתנהגותו הרשלנית, סיכון משמעותי כלפי ילדיו הקטינים ויש למצוא בכך מימד ממשי לחומרה.

שקלתי לצד הקולא, את הודייתו באשמה של הנאשם, וכן היבטים נוספים שהעלתה הסנגורית, באשר למצבו הכולל של הנאשם.

הנסיבות בכללותן מחייבות הטלת עונש מאסר מותנה, שיהיה בו משום הרתעה גם כלפי הנאשם, לעתיד לבוא.

על כן, ולאחר ששקלתי את מכלול טיעוני הצדדים, אני גוזר על הנאשם, בסיכומם של דברים, בגין העבירה בה הורשע, 4 חודשי מאסר, שיהיו על תנאי למשך שנתיים מהיום והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה על פי סעיף 361 לחוק העונשין, במשך תקופת התנאי.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, י' אדר ב תשע"ד, 12 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.